

Strejček Hlad

Jan Werich

Bez hlavy a bez paty
svět je jako pustá ulice,
ještě k tomu včera, pane,
vylili mi péra z bytu,
motám se tu jako jepice.
Po cihelnách spím, ze smetí jím
a popelím se jako slepice.

Bez bytu a bez šatů,
jdou za mnou jen stopy zavátý,
po všechny ty roky, pane,
dupou za mnou kroky, pane,
a šlapou mi přímo na paty.
Když se ohlídnu,
zase vidím jen za sebou jen stopy zavátý.

Kdo to tu dupe,
kdo to tu chodí,
kdo mě to nenechá spát?
Ať jde svou cestou,
ať mě nebudí,
za mnou chodí strejček Hlad.

Bez hlavy a bez paty,
mám život jak zmoklá slepice,
kdo ví, kolik roků, pane,
třeba jen pár kroků,
třeba zhasnu někde jako jepice.
Je to zatraceně jednotvárná,
zatraceně dlouhá ulice.